

oven refererede Skrivelser, betragtes som Mandens uegte Børn, saa længe indtil det bigamiste Ægte-
 skab er blevet stadfæstet ved den kongelige Bevilling af 29de December f. A.; men de maatte da
 ifølge Forordning 24de Januar 1844 § 9 følge Moderens Forsørgelsehjem, og da hun, som oven
 bemærket, havde erhvervet Mandens Forsørgelsehjem og ikke kunde have tabt det ved at fortsætte
 Samlivet med ham, efterat dettes Ulovlighed var hende bekendt, maatte altsaa ogsaa disse Børn
 være forsørgelsesberettigede, hvor Faderen var det, og endnu mere maa det være Tilfældet, efterat
 de ved den nævnte Bevilling ere blevne ægte Børn. Selv om det nu maatte forholde sig, som
 Andrageren paaftaar, men som ikke foreligger oplyst, at den Præst, der forrettede den anden
 Biele, skulde have vist nogen Forsømmelse med at staffe sig tilstrækkelige Beviser for, at der Intet
 var til Ginder derfor, vilde dette vel kunne begrunde et Ansvar for ham, men ikke fritage
 Mandens Forsørgelsehjem for at opfylde sine Forpligtelser overfor Konen og Børnene; og lige-
 saa lidt kan der af den Omstændighed, at Dyrigheden ikke maatte have paaet, at Manden ikke fort-
 satte Samlivet med den anden Hustru, udledes nogen Forpligtelse enten for Statskassen eller Amts-
 repartitionsfonden til at overtage de senere aalede Børns Forsørgelse. Udvalget kan derfor ikke
 anbefale, at nogen Del af disse Udgifter søges lagt over paa nogen af disse Kasser. Det er vel
 beklageligt, at Bius Kommune saaledes er kommen til at bære Byrden af flere Hustruers og flere
 Sæt Børns Forsørgelse; men dette er dog ikke Andet, end hvad der paa ganske normal Maade kunde
 være fremkommet, hvis nemlig det første Ægteskab havde været endelig opløst, inden det nye stiftedes.
 Et Flertal af Udvalget maa vel finde, at det havde været i sin Orden, om Justitsministeriet, da
 det i 1867 paa Bius Sogneraads Andragende om, at det andet Ægteskab maatte blive annulleret,
 resolverede, at der ikke fra det Offentliges Side sandtes Anledning til at foretage Videre i Sagen,
 havde meddelt Sogneraadet den Oplysning, som Justitsministeriet gav Raadet i 1875: at det andet
 Ægteskab maatte anses for ophævet ved den Manden overgaaede Straffedom; men Indvirkning paa
 Retsspørgsmaalet kan denne Undblivelse ikke have, og Indflydelse paa Kommunens Byrde kan det
 heller ikke antages at have øvet, thi dersom Justitsministeriet i 1867 havde svaret, hvad det svarede
 i 1875, vilde derved Manden og hans anden Hustru have fundet sig foranledigede til allerede
 den Gang at søge og erholde den Stadfæstelse af det bigamiste Ægteskab, som de nu først søgte og
 erholdt i 1875. — Udvalget gjør derfor ingen Indstilling.

23. Et Andragende til Folkethinget, efter Angivende med 7,289 Underkrifter, indehol-
 dende en Udtalelse af saakaldte socialdemokratiske Ansøvelser, indbragt den 23de Marts af
 Folkethingetsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer). Dette Andragende er at be-
 trakte som en Program-Udtalelse fra et Parti, som ikke er repræsenteret i Rigsdagen og formodentlig
 derfor har valgt at forebringe Folkethinget sine Ansøvelser ad denne Vej. Da en saadan Program-
 Udtalelse efter sin Natur ikke egner sig til at gjøres til Gjenstand for Indstilling, skal Udvalget ikke
 udtale sig nærmere om sammes Indhold og gjør ingen Indstilling.

I Genhold til Foranslaaende gjøres følgende Indstillinger til Thinget:

Af Udvalget:

- 1) Andragendet fra Skjælfør Byraad om Forandring i de Bestemmelser, hvorefter adskillige
 Udgifter afholdes af hvert Amts Kjøbstæder i Forening, henvises til Indenrigsministeren.
- 2) Maren Hansdatters Andragende om Rigsdagens Medvirkning til, at en Vej maa blive
 optagen paa Regulativet over Kommunens offentlige Veie, henvises til Indenrigsministeren.
- 3) Andragendet fra 6 Redaktører af jydsk Blade henvises til Conseilspræsidenten, for saa
 vidt angaar offentlige Myndigheders Bekjendtgørelser.

Af Udvalgets Flertal (Alberti, Berg, Høgsbro, Lauber, Zahle):

- 4) Andragendet fra 6 Redaktører af jydsk Blade henvises til Ministeren for Kirke- og Un-
 dervisningsvesenet, for saa vidt angaar Indsendelsen af Exemplarer af trykte Sager til Bibliothekene.